

บทที่ 8 การวิเคราะห์หลักสูตร

ความหมายของการวิเคราะห์หลักสูตร

ในบทที่ 5 ได้สรุปความหมายของหลักสูตรว่าหมายถึงมวลประสบการณ์ที่หลากหลาย ทั้งปวงที่จัดให้แก่ผู้เรียน ซึ่งประสบการณ์ที่กล่าวถึงนี้ย่อมหมายรวมถึงตำรา การสอน กิจกรรม การละเล่น การทัศนศึกษา ฯลฯ

ส่วนการวิเคราะห์ หมายถึงการแยกแยะส่วนสมบูรณ์ใด ๆ ให้เป็นองค์ประกอบย่อย ๆ และมองเห็นความสัมพันธ์ขององค์ประกอบย่อย ๆ เหล่านั้น

ดังนั้น คำว่า “การวิเคราะห์หลักสูตร” จึงหมายถึงการแยกแยะหลักสูตรของแต่ละวิชาออกเป็นองค์ประกอบทางด้านเนื้อหาและพฤติกรรม และมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหากับพฤติกรรม นั่นคือหลังจากที่ทำการวิเคราะห์หลักสูตรแล้ว จะช่วยให้เห็นข้อเท็จจริงในประเด็นต่อไปนี้

1. เนื้อหาของวิชานั้น ๆ มีหัวข้ออะไรบ้าง และควรเรียงเนื้อหาตามลำดับจากที่ควรสอนก่อนไปหาหลังอย่างไร
2. พฤติกรรมที่สำคัญในวิชานั้น ๆ มีอะไรบ้าง
3. ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหากับพฤติกรรม ซึ่งจะช่วยให้เห็นว่าวิชานั้นเน้นเนื้อหาและพฤติกรรมตามลำดับความสำคัญอย่างไร

จะเห็นได้ว่าจุดหมายปลายทางของการวิเคราะห์หลักสูตรจะออกมาเป็นตาราง 2 มิติ ที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหากับพฤติกรรม ตารางดังกล่าวนี้เราเรียกว่าตารางวิเคราะห์หลักสูตร (Table of Specification)

ตารางวิเคราะห์หลักสูตรนี้นับได้ว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก ทั้งนี้เพราะตารางวิเคราะห์หลักสูตรจะช่วยเป็นแนวทางในการควบคุมการเรียน การสอน และการสอบ การสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตรจึงควรทำด้วยความระมัดระวัง ด้วยความรอบคอบ ดังนั้น การวิเคราะห์หลักสูตรจึงควรทำในรูปคณะกรรมการ

ขั้นตอนในการวิเคราะห์หลักสูตร

ในการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อให้มีความเที่ยงตรง มีคุณภาพสูง และมีผลในทางปฏิบัติ ผู้ดำเนินการวิเคราะห์หลักสูตร คงดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ตั้งกรรมการดำเนินการวิเคราะห์หลักสูตร

คณะกรรมการวิเคราะห์หลักสูตรไม่ควรมีจำนวนมากนัก ทั้งนี้เพราะจะทำให้ไม่เกิดความคล่องตัวในการทำงาน และก็ไม่ควรมีน้อยเกินไป เพราะจะทำให้เกิดการรวบรัด และอาจทำให้ผลการวิเคราะห์คลาดเคลื่อนได้ ได้มีผู้เสนอจำนวนคณะกรรมการวิเคราะห์หลักสูตรไว้ต่างๆ กัน บ้างก็ว่าควรอยู่ระหว่าง 5-8 คน บ้างก็ว่าควรอยู่ระหว่าง 6-10 คน โดยคณะกรรมการชุดนี้ควรประกอบด้วยผู้ที่มีความรู้ทางด้านการพัฒนาหลักสูตรหรือการวิเคราะห์หลักสูตร 1 คน นักวัดผล 1 คน ที่เหลือ นอกนั้นเป็นครูอาจารย์ผู้สอนวิชานั้น อย่างไรก็ตาม ในการสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตรแบบไม่เป็นทางการสำหรับรายวิชาใดวิชาหนึ่งนั้น อาจใช้ครูอาจารย์ที่สอนวิชานั้นเพียงผู้เดียวก็ได้

2. วิเคราะห์เนื้อหา

ในการวิเคราะห์เนื้อหาควรมีผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาวิชานั้น ๆ มาให้คำปรึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะแยกแยะเนื้อหาออกเป็นหน่วยย่อย ๆ หรือหัวข้อย่อย ๆ แล้วนำมาเรียงตามลำดับการสอนจากก่อนไปหาหลัง

3. การวิเคราะห์จุดมุ่งหมาย

การวิเคราะห์จุดมุ่งหมายเป็นการแยกแยะจุดมุ่งหมายของการสอนออกมาเป็นพฤติกรรมที่คาดหวังว่าในการสอนวิชานั้นหรือบทเรียนนั้น ต้องการให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมด้านใดบ้าง ในการแปลจุดมุ่งหมายของการสอนออกมาเป็นพฤติกรรมทางการศึกษานั้น อาจทำได้โดยการแปลจากจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม หรือแปลจากจุดประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละวิชาออกเป็นพฤติกรรมหลักใหญ่ ๆ ดังนี้

เด็อนใจ เกตุษา (2532) ได้กำหนดคำกริยาที่บ่งถึงการกระทำหรือพฤติกรรมที่แสดงออกในระดับต่าง ๆ ทางด้านพุทธิพิสัย ไว้ดังนี้

ระดับพฤติกรรม	คำกริยาที่บ่งถึงการกระทำหรือพฤติกรรมที่แสดงออก
1.00 ความรู้-ความจำ	<ul style="list-style-type: none"> - บอกความหมาย บอกคำจำกัดความให้นิยาม - บอกชื่อ เรียกชื่อ บอกสถานที่ บอกเหตุการณ์ บอกวัน-เวลา - บอกแนวโน้ม บอกวิธีการ บอกกฎ บอกสูตร บอกสัญลักษณ์ - จำแนกประเภท จัดประเภท บอกชนิด บอกประเภท - ระบุเกณฑ์ บอกองค์ประกอบ บอกขอบเขต - บอกเทคนิค บอกวิธีปฏิบัติ บอกวิธีที่จะได้ผลลัพธ์ - ระบุหลักการ บอกข้อเสนอ อ้างข้อสรุป - บอกลักษณะของโครงสร้าง ระบุทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
2.00 ความเข้าใจ	<ul style="list-style-type: none"> - บอกความหมายของคำศัพท์ แปลวลี แปลความหมายของประโยค เปลี่ยนรูปประโยค - สรุป ตีความหมายจากภาพ ตีความหมายจากข้อความ ตีความหมายจากกราฟ สัญลักษณ์ - คาดคะเน อ้างอิง ทำนาย พยากรณ์ ขยาย ต่อเติม
3.00 การนำไปใช้	<ul style="list-style-type: none"> - นำเอาไปใช้ เปลี่ยนวิธีการ แก้ปัญหา คำนวณ
4.00 การวิเคราะห์	<ul style="list-style-type: none"> - บอกความสำคัญ วัตถุประสงค์สำคัญ จุดมุ่งหมาย - หาความสัมพันธ์ เปรียบเทียบหาสาเหตุและผล - หาโครงสร้างและระบบ หาหลักการร่วม
5.00 การสังเคราะห์	<ul style="list-style-type: none"> - เขียนบทความ เขียนโครงสร้าง การเขียนเรียงความ การจัดการแสดง - การสร้าง การผลิต การออกแบบ การวางแผน - การรวบรวมเรื่อง การสรุป การตั้งสมมุติฐาน
6.00 การประเมินค่า	<ul style="list-style-type: none"> - ตัดสิน พิจารณา ลงสรุป - เปรียบเทียบมาตรฐาน เปรียบเทียบคุณค่า ประเมินค่า วินิจฉัยคุณค่า

4. สร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร (Table of Specification) โดยจัดทำเป็นตาราง 2 มิติ โดยให้แนวนอนแทนหัวข้อเนื้อหาวิชา แนวตั้งแทนพฤติกรรม

5. กำหนดน้ำหนักความสำคัญลงในตารางวิเคราะห์หลักสูตร จากการวิเคราะห์จุดมุ่งหมายในขั้นที่ 3 ทำให้สามารถกำหนดน้ำหนักความสำคัญทั้งในด้านเนื้อหาและพฤติ-

กรรมได้ การจะกำหนดน้ำหนักความสำคัญอย่างไรขึ้นอยู่กับวิจารณ์ของกรรมการแต่ละคนว่ามีความรู้ในเรื่องหลักสูตร การสอนอย่างไร อย่างไรก็ตามในบางครั้งอาจต้องมีการอภิปรายกลุ่มอีกครั้งว่า พฤติกรรมที่จะแสดงออกในแต่ละช่องเป็นอย่างไร เมื่ออภิปรายครบทุกช่องแล้วจะทำให้เริ่มเห็นอันดับความสำคัญว่าช่องใดสำคัญมาก ช่องใดสำคัญน้อย หรือช่องใดไม่สำคัญเลย ตรงนี้จะนำไปสู่การให้น้ำหนักในแต่ละช่อง โดยอาจกำหนดให้แต่ละช่องมีคะแนนเต็ม 10 หน่วย แล้วอาจตั้งเกณฑ์คร่าว ๆ ไว้ดังนี้

0- 3 แสดงว่าไม่ค่อยสำคัญ

4- 6 แสดงว่าสำคัญปานกลาง

7-10 แสดงว่าสำคัญมาก

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างการวิเคราะห์หลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งวิเคราะห์มาจากจุดประสงค์วิชาคณิตศาสตร์

การวิเคราะห์เนื้อหา

เนื้อหาในหลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ ค. 101 ปรากฏในคำอธิบายรายวิชา ดังนี้
คำอธิบายรายวิชา

ศึกษา ฝึกทักษะการคิดคำนวณ และฝึกการแก้โจทย์ปัญหาในเรื่อง จำนวนนับ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับจำนวนเต็ม เศษส่วนและทศนิยมที่เป็นจำนวนบวก การวัดและประมาณสมการและกราฟอย่างง่าย ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอัตราส่วนและร้อยละ เส้นตรงและมุม ความยาว พื้นที่ ปริมาตรของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก การนำเสนอข้อมูลอย่างง่าย เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะในการคิดคำนวณ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ จากคำอธิบายรายวิชา ค. 101 สามารถแยกแยะเนื้อหาออกเป็นหน่วยย่อยๆ ได้ดังนี้

- จำนวนนับ
- เศษส่วน
- ทศนิยม
- สมการและกราฟ
- อัตราส่วนร้อยละ
- เส้นตรงและมุม
- ความยาว พื้นที่ ปริมาตร
- การนำเสนอข้อมูล

การวิเคราะห์จุดมุ่งหมาย

จากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้กำหนดจุดประสงค์วิชาคณิตศาสตร์ไว้ดังนี้

1. เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจในวิชาคณิตศาสตร์ ข้อมูลที่ปรากฏในสิ่งแวดล้อม สามารถคิดอย่างมีเหตุผล และใช้เหตุผลในการแสดงความคิดเห็นอย่างมีระเบียบ ชัดเจน และรัดกุม

2. เพื่อให้มีทักษะในการคิดคำนวณ

3. เพื่อให้เห็นประโยชน์ของวิชาคณิตศาสตร์ ทั้งที่มีต่อชีวิตประจำวัน และที่เป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้

4. เพื่อให้สามารถนำความรู้ ความเข้าใจ และทักษะทางคณิตศาสตร์ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และเป็นพื้นฐานในการศึกษาคณิตศาสตร์ และวิชาอื่น ๆ ที่อาศัยคณิตศาสตร์ จากจุดประสงค์ดังกล่าวสามารถสกัดพฤติกรรมที่คาดหวังได้ดังนี้

- ความรู้, ความเข้าใจ, การวิเคราะห์

- ความรู้, การนำไปใช้

- ตระหนักในคุณค่า

- การนำไปใช้

ต่อจากนั้นก็ขบรวมพฤติกรรมเป็นพฤติกรรมที่สำคัญ ๆ ดังนี้

- ความรู้

- ความเข้าใจ

- การนำไปใช้

- การวิเคราะห์

การกำหนดน้ำหนักความสำคัญในตารางวิเคราะห์หลักสูตร

ในการกำหนดน้ำหนักความสำคัญนั้นจะเริ่มต้นจากการกำหนดน้ำหนักความสำคัญลงในตารางรายบุคคลก่อน ต่อจากนั้นก็เอาคะแนนของแต่ละคนมารวมกันเป็นตารางรวม และในที่สุดก็แปลงเป็นตารางมาตรฐานเพื่อความสะดวกในการนำไปใช้งาน ดังรายละเอียดของตารางต่าง ๆ ดังนี้

ตารางรายบุคคล

การให้น้ำหนักความสำคัญในตารางรายบุคคลนั้นให้กรรมการแต่ละคนให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดข้างต้นโดยไม่ปรึกษากัน ต่างคนต่างให้ตามดุลยพินิจของตนเอง เมื่อให้

แล้วจะกลับมาปรับอีกก็ได้ ปรับให้จนเป็นที่พอใจแล้วจึงรวมคะแนนและให้อันดับความสำคัญทั้งในแนวนอนและแนวตั้งดังตัวอย่าง

ตารางรายบุคคล

เนื้อหา \ พฤติกรรม	ความรู้ ความจำ (10)	ความเข้าใจ (10)	การนำไปใช้ (10)	การวิเคราะห์ (10)	รวม	อันดับ
1. คุณสมบัติของจำนวนนับ	6	-	3	3	12	3
2. การเขียนตัวเลขแทนจำนวน	6	-	3	-	9	4
3. ทศนิยม	5	-	8	-	13	2
4. การนำเสนอข้อมูล	-	10	-	3	13	2
5. เศษส่วน	-	5	8	3	16	1
6. ความยาว พื้นที่ ปริมาตร	3	-	9	-	12	3
รวม	20	15	31	9	75	
อันดับ	2	3	1	4		

จากตารางนี้แสดงให้เห็นว่าผู้ให้น้ำหนักเน้นพฤติกรรมด้านการนำไปใช้ความรู้- ความจำ ความเข้าใจ และการวิเคราะห์ตามลำดับ ส่วนในด้านเนื้อหาที่ให้อันดับความสำคัญในเรื่องเศษส่วนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ทศนิยม การนำเสนอข้อมูล ส่วนเนื้อหาที่ให้อันดับความสำคัญน้อยที่สุดก็คือเรื่องการเขียนตัวเลขแทนจำนวน

เมื่อคณะกรรมการทุกคนกำหนดน้ำหนักลงในตารางรายบุคคลแล้วก็ให้นำคะแนนของแต่ละคนมารวมกัน จะทำให้ได้ค่าน้ำหนักความเห็นรวมของกลุ่ม ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นความเห็นกลาง ๆ ของกลุ่ม ดังตัวอย่างตารางรวม ดังนี้

ตารางรวม

เนื้อหา \ พฤศจิกายน	ความรู้ ความจำ	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	รวม	อันดับ
1. คุณสมบัติของจำนวนนับ	32	3	14	13	62	5
2. การเขียนตัวเลขแทน จำนวน	28	2	16	4	50	6
3. ทศนิยม	25	6	42	3	76	2
4. การนำเสนอข้อมูล	4	55	3	12	74	3
5. เศษส่วน	8	24	38	15	85	1
6. ความยาว พื้นที่ ปริมาตร	14	5	49	5	73	4
รวม	111	95	162	52	420	
อันดับ	2	3	1	4		

จากตารางรวมนี้ก็เป็นตารางวิเคราะห์หลักสูตรที่สามารถนำไปใช้ได้แล้วเพราะเป็นความเห็นรวมๆ ของคณะกรรมการทั้งคณะ แต่เนื่องจากตารางดังกล่าวยังนำไปใช้ไม่ค่อยสะดวกนักเนื่องจากคะแนนรวมยังไม่เป็นหน่วยมาตรฐานเต็ม 100 หรือเต็ม 1,000 ดังนั้น จึงควรแปลงตารางรวมให้เป็นตารางที่มีหน่วยเป็น 100 หรือเป็น 1,000 ซึ่งก็คือการสร้างตารางมาตรฐานขึ้นมาใหม่อีกตารางหนึ่งนั่นเอง เพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้สะดวกขึ้น หลักการทำตารางมาตรฐานก็ใช้วิธีการเทียบบัญญัติไตรยางศ์ตามที่ได้กล่าวมาแล้วนั่นเอง ดังตัวอย่างตารางมาตรฐานดังนี้

ตารางมาตรฐาน

เนื้อหา / พฤติกรรม	ความรู้ ความจำ	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	รวม	อันดับ
1. คุณสมบัติของจำนวนนับ	76	7	33	31	147	5
2. การเขียนตัวเลขแทน จำนวน	67	5	38	10	120	6
3. ทศนิยม	59	14	100	7	180	2
4. การนำเสนอข้อมูล	10	131	7	29	177	3
5. เศษส่วน	19	57	90	36	202	1
6. ความยาว พื้นที่ ปริมาตร	33	12	117	12	174	4
รวม	264	226	385	125	, 000	
อันดับ	2	3	1	4		

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในขั้นการวิเคราะห์จุดมุ่งหมายว่า การแปลจุดมุ่งหมายของการสอนออกมาเป็นพฤติกรรมนั้นอาจแปลมาจากจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมก็ได้ ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างการวิเคราะห์จุดมุ่งหมายโดยการแปลจากจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เรื่อง คุณสมบัติของจำนวนนับ เมื่อนักเรียนเรียนจบบทนี้แล้วต้อง

1. สามารถแยกตัวประกอบได้ (ความจำ)
2. สามารถหาตัวหารร่วมมาก (ห.ร.ม.) ได้ (ความจำ)
3. สามารถหาตัวคูณร่วมน้อย (ค.ร.น.) ได้ (ความจำ)
4. สามารถนำ ค.ร.น. และ ห.ร.ม. ไปใช้แก้ปัญหาได้ (นำไปใช้)
5. สามารถจำแนกจำนวนคู่และจำนวนคี่ได้ (วิเคราะห์)

เรื่อง การเขียนตัวเลขแทนจำนวน เมื่อนักเรียนเรียนจบบทนี้แล้วต้อง

1. สามารถอ่านและเขียนตัวเลขในระบบต่าง ๆ แทนจำนวนได้ (ความจำ)
2. สามารถบอกค่าตัวเลข (จำนวนเลข) ในแต่ละหลักได้ (ความจำ)
3. สามารถเขียนจำนวนต่าง ๆ ในรูปการกระจายได้ (ความจำ)
4. สามารถบอกค่า และ บวก ลบ เลขยกกำลังได้ (วิเคราะห์)

เรื่อง ทศนิยม เมื่อนักเรียนเรียนจบบทนี้แล้วต้อง

1. สามารถ บวก ลบ คูณและหาร ทศนิยมได้ (ความจำ)
2. สามารถเปรียบเทียบทศนิยมได้ (นำไปใช้)
3. สามารถเขียนทศนิยมให้อยู่ในรูปการกระจายและบอกค่าประจำตำแหน่งทศนิยมได้ (ความจำ)
4. สามารถเปลี่ยนเศษส่วนเป็นทศนิยม และทศนิยมเป็นเศษส่วนได้ (นำไปใช้)
5. สามารถแก้โจทย์ปัญหาเกี่ยวกับทศนิยมได้ (นำไปใช้)

เรื่อง การนำเสนอข้อมูล เมื่อนักเรียนเรียนจบบทนี้แล้วต้อง

1. สามารถแยกข้อมูลและเลือกข้อมูลที่จะนำเสนอได้เหมาะสม (วิเคราะห์)
2. สามารถนำเสนอและอ่านข้อมูลจากตารางได้ (ความเข้าใจ)
3. สามารถนำเสนอและอ่านข้อมูลจากแผนภูมิแท่งได้ (ความเข้าใจ)
4. สามารถนำเสนอและอ่านข้อมูลจากรูปภาพได้ (ความเข้าใจ)
5. สามารถนำเสนอและอ่านข้อมูลจากแผนภูมิวงได้ (ความเข้าใจ)
6. สามารถนำเสนอและอ่านข้อมูลจากกราฟได้ (ความเข้าใจ)

เรื่อง เศษส่วน เมื่อนักเรียนเรียนจบบทนี้แล้วต้อง

1. สามารถบอกความหมายของเศษส่วนได้ (ความเข้าใจ)
2. สามารถเปรียบเทียบเศษส่วนได้ (วิเคราะห์)
3. สามารถ บวก ลบ เศษส่วนได้ (นำไปใช้)
4. สามารถ คูณและ หารเศษส่วนได้ (นำไปใช้)
5. สามารถนำเศษส่วนไปใช้ในการแก้ปัญหตามที่กำหนดได้ (นำไปใช้)

เรื่อง ความยาว พื้นที่ และปริมาตร เมื่อนักเรียนเรียนจบบทนี้แล้วต้อง

1. สามารถหาความยาวของสิ่งของต่าง ๆ โดยการวัดและประมาณได้ (ความจำ)
2. สามารถใช้มาตราส่วนได้ (นำไปใช้)
3. สามารถหาพื้นที่ของรูปทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก สี่เหลี่ยมคางหมู รูปสามเหลี่ยมและรูปวงกลม จากการวัดได้ใกล้เคียงความจริง (นำไปใช้)
4. สามารถใช้หลักการสมุดสนามหาพื้นที่ของรูปใด ๆ ได้ (นำไปใช้)
5. สามารถหาปริมาตรรูปทรงสี่เหลี่ยมมุมฉากได้ (นำไปใช้)

จากจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมข้างต้น ทำให้สามารถกำหนดตารางวิเคราะห์ จำนวนพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้ดังนี้

เนื้อหา \ พฤติกรรม	ความรู้ ความจำ	ความเข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	รวม
1. คุณสมบัติของจำนวน นับ	1,2,3	-	4	5	5
2. การเขียนตัวเลข แทนจำนวน	1,2,3	-	4	-	4
3. ทศนิยม	1,3	-	2,4,5	-	5
4. การนำเสนอข้อมูล	-	2,3,4,5,6	-	1	6
5. เศษส่วน	-	1	3,4,5	2	5
6. ความยาว พื้นที่ ปริมาตร	1	-	2,3,4,5	-	5

จากตารางข้างต้นสามารถนำมากำหนดจำนวนพฤติกรรมย่อยในแต่ละช่อง (cell) เพื่อเป็นแนวทางในการออกข้อสอบได้ดังนี้

เนื้อหา \ พฤติกรรม	ความรู้ ความจำ	ความเข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	รวม
1. คุณสมบัติของจำนวน นับ	3	-	1	1	5
2. การเขียนตัวเลขแทน จำนวน	3	-	1	-	4
3. ทศนิยม	2	-	3	-	5
4. การนำเสนอข้อมูล	-	5	-	1	6
5. เศษส่วน	-	1	3	1	5
6. ความยาว พื้นที่ ปริมาตร	1	-	4	-	5
รวม	9	6	12	3	30

เพื่อให้ตารางนี้สามารถนำไปใช้ได้สะดวก จึงควรแปลงตารางดังกล่าวให้อยู่ในรูปตารางมาตรฐาน โดยให้มีน้ำหนักรวมเป็น 100 หรือ 1,000 วิธีการแปลงเป็นตารางมาตรฐานก็ไม่ยุ่งยาก กล่าวคือ เพียงแค่เปลี่ยนคะแนนรวมในตารางข้างต้นให้เป็น 100 แล้วก็เปลี่ยนตัวเลขในแต่ละช่องโดยวิธีการเทียบบัญญัติไตรยางศ์ ดังนี้

เดิม	30	เปลี่ยนเป็น	100
”	1	”	$\frac{100}{30} \times 1 = 3.33 = 3$
”	2	”	$\frac{100}{30} \times 2 = 6.66 = 7$
”	3	”	$\frac{100}{30} \times 3 = 10$
”	4	”	$\frac{100}{30} \times 4 = 13.33 = 13$
”	5	”	$\frac{100}{30} \times 5 = 16.66 = 17$

นำค่าที่แปลงแล้วไปใส่ในตารางมาตรฐาน (100 หน่วย) แล้วหาคะแนนรวม ซึ่งในที่นี้คะแนนรวมอาจไม่ครบ 100 หรือเกิน 100 ก็ได้ ทั้งนี้ เพราะการปิดเศษขึ้นหรือปิดเศษทิ้งนั่นเอง ในกรณีนี้คณะกรรมการต้องมาช่วยกันเพิ่มน้ำหนักหรือลดน้ำหนักในช่องใดช่องหนึ่ง หรือหลายช่องก็ได้เพื่อให้ลงตัว 100 หน่วยพอดี ดังตัวอย่าง

เนื้อหา	พฤติกรรม	ความรู้ ความจำ	ความเข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	รวม	อันดับ ความสำคัญ
1.	คุณสมบัติของเลขจำนวนนับ	10	-	4	3	17	2
2.	การเขียนตัวเลขแทนจำนวน	10		4	-	14	4
3.	ทศนิยม	7		10	-	17	2
4.	การนำเสนอข้อมูล	-	17		3	20	1
5.	เศษส่วน	-	3	10	3	16	3
6.	ความยาว พื้นที่ ปริมาตร	3		13	-	16	3
	รวม	30	20	41	9	100	
	อันดับความสำคัญ	2	3	1	4		

ประโยชน์ของตารางวิเคราะห์หลักสูตร

1. ด้านการเรียน ตารางวิเคราะห์หลักสูตรเป็นสิ่งที่ควรจะให้ผู้เรียนได้รับรู้ ทั้งนี้ เพราะจะทำให้ผู้เรียนได้ทราบจุดมุ่งหมายในการเรียนวิชานั้น ๆ ว่า วิชานั้นเน้นหนักเนื้อหาใด พฤติกรรมใด เพื่อที่จะเตรียมตัวเรียนได้ถูกต้อง เช่น อาจต้องเอาใจใส่เป็นพิเศษในบางเรื่องที่ทำให้น้ำหนักความสำคัญมาก และพยายามฝึกตนให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ให้มากที่สุด อันอาจนำไปสู่การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การกวดขันของผู้ปกครอง

2. ด้านการสอน ข้อมูลจากตารางวิเคราะห์หลักสูตรจะเป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับครูในด้านการสอน ทั้งนี้ เพราะจากตารางวิเคราะห์หลักสูตรจะทำให้ครูทราบว่าควรสอนอะไรก่อน อะไรหลัง และในการสอนนั้นควรเน้นเนื้อหาใดมากที่สุด ควรเน้นพฤติกรรมใดมากที่สุด ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่ต้องการ อันอาจนำไปสู่แนวทางในการเลือกวิธีสอนของครูให้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชานั้น ๆ เช่น หากผลการวิเคราะห์หลักสูตรออกมาพบว่าพฤติกรรมที่ควรเน้นมากเป็นพิเศษก็คือพฤติกรรมด้านการสังเคราะห์ในการสอนก็อาจเน้นหนักทางด้าน การอภิปรายหรือการให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นมาก ๆ หากหลักสูตรวิชานั้นเน้นพฤติกรรมทางด้านความรู้ ความจำ การสอนของครูก็อาจเน้นหนักด้านการบรรยาย นอกจากนี้ ครูยังอาจนำผลจากการวิเคราะห์หลักสูตรมาเป็นหลักในการทำโครงการสอน คู่มือครู ตลอดจนแผนการสอนทั้งระยะสั้นและระยะยาว

3. ด้านการสอบ ตารางวิเคราะห์หลักสูตรจะเป็นตัวกำหนดว่าควรวัดเนื้อหาใดเป็นส่วนเท่าใด เนื้อหาใดมีความสำคัญมากเวลาออกข้อสอบก็ต้องออกให้มาก ๆ เนื้อหาใดมีความสำคัญน้อยเวลาออกก็ถามให้น้อย ส่วนในด้านพฤติกรรมก็เช่นกัน พฤติกรรมใดมีความสำคัญมากก็ต้องถามวัดให้มาก ๆ พฤติกรรมใดมีความสำคัญน้อยก็ต้องถามวัดให้น้อย ๆ เป็นต้น การออกข้อสอบตามตารางวิเคราะห์หลักสูตรนี้นอกจากจะช่วยให้การสอนและการสอบมีความสอดคล้องกันแล้ว ยังช่วยให้ข้อสอบมีความเที่ยงตรงอีกด้วย

4. ด้านบริหาร ผู้บริหารสามารถใช้ตารางวิเคราะห์หลักสูตรเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการจัดบุคลากร จัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน เช่น วัสดุ อุปกรณ์ ตลอดจนเอกสารประกอบหลักสูตร นอกจากนี้ ผู้บริหารยังอาจใช้ตารางวิเคราะห์หลักสูตรเป็นตัวเกณฑ์ในการประเมินผลการเรียนการสอนได้อีกด้วย อันอาจเป็นแนวทางอย่างหนึ่งในการควบคุมการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ